

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Negoită Valeriu în numele inculpatului Florescu Eugeniu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 mai 2022, în cauza penală în privința lui

*Florescu Eugeniu XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 07.07.2021 – 31.01.2022;

Instanța de apel: 11.02.2022 – 10.05.2022;

Instanța de recurs: 11.07.2022 – 02.11.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 31 ianuarie 2022, inculpatul Florescu Eugeniu a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare de 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii aplicate lui Florescu Eugeniu a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanța a constatat că Florescu Eugeniu la data de 03 iunie 2021, aproximativ la ora 22:00 min, fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, a condus autoturismul de model „Seat Ibiza” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe traseul local din s. Baimaclia, r-nul Cantemir, prin ce a încălcat cerințele art. 10 pct. 2) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia „*persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus...*”, ca ulterior după ce a fost stopat de către angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică, existând suficiente temeiuri de a presupune că dânsul se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, la propunerea de a trece testul alcoolsopic la aparatul Drager 6810, cet. Florescu Eugeniu încălcând cerințele art. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere potrivit căruia „ *Conducătorul de vehicul, este obligat: să se supună, la*

solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat... ”, a refuzat categoric de a fi supus testării alcooloscopice pentru stabilirea stării de ebrietate alcoolice.

Prin acțiunile sale Florescu Eugeniu a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal conform indicilor: *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooloscopică, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei în partea stabilirii pedepsei penale și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu stabilirea unei pedepse lui Florescu Eugeniu pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat următoarele argumente precum că, prima instanță la aplicarea pedepsei penale în privința lui Florescu Eugeniu nu a ținut cont de faptul că potrivit materialelor cauzei penale inculpatul anterior s-a aflat în conflict cu legea penală, și anume, a fost condamnat prin: sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 27 aprilie 2021 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 3 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care a fost casată parțial în partea stabilirii pedepsei prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 iunie 2021, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Florescu Eugeniu a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 160 ore; sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 25 martie 2021, potrivit căreia cet. Florescu Eugeniu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 140 ore.

În asemenea circumstanțe, ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior a mai fost condamnat pentru săvârșirea unor infracțiuni similare, influența pedepsei asupra corectării și reeducării ultimului, procurorul a indicat că pedeapsa penală ce i-a fost stabilită de către prima instanță pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 Cod penal pentru perioada de probațiune de 2 ani, nu își va atinge scopul legii penale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 mai 2022, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre după cum urmează:

Florescu Eugeniu recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 264¹ alin. (4) Cod penal se stabilește pedeapsă, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, a fost menținută sentința fără modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a subliniat că prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat l-a recunoscut pe Florescu Eugeniu culpabil de comiterea faptei imputate, infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal conform indicilor: *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooloscopică, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere*.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de prima instanță, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Verificând aspectele de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Florescu Eugeniu, instanța de apel a admis apelul procurorului și a menționat că instanța de fond a aplicat o pedeapsă penală prea blândă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a suspendat condiționat executarea pedepsei penale pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

În acest sens, instanța de apel a indicat că în conformitate cu prevederile art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal imputată lui Florescu Eugeniu este una ușoară care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau cu închisoare de până la 1 an, cu aplicarea art. 364¹ alin. 8 Cod de procedură penală, pedeapsa va constitui muncă neremunerată în folosul comunității de la 134 la 160 ore sau cu închisoare de până la 8 luni.

Așadar, instanța de apel a susținut poziția procurorului expusă în cererea de apel precum că instanța de fond a aplicat o pedeapsă penală prea blândă inculpatului Florescu Eugeniu sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni închisoare, cu suspendarea conținută a pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, or, pedeapsa aplicată diminuează gradul de pericolozitate al infracțiunii săvârșite de către inculpat.

Subsecvent, instanța de apel a statuat că, Florescu Eugeniu anterior a fost condamnat de două ori pentru infracțiuni similare, și anume: prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 aprilie 2021 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 3 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care a fost casată parțial în partea stabilirii pedepsei prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 iunie 2021, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Florescu Eugeniu a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 160 ore; prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 martie 2021, potrivit căreia cet. Florescu Eugeniu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 140 ore.

În acest context, instanța de apel la stabilirea pedepsei a analizat comportamentul persoanei pe întreaga perioadă a vieții sale până la comiterea infracțiunii, și după comiterea

infracțiunii, deoarece momentul comiterii infracțiunii, reprezintă doar o perioadă scurtă, care nu permite de a analiza personalitatea persoanei, doar în baza acestei perioade.

Așadar, instanța de apel a conchis că Florescu Eugeniu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal ce i se incriminează în cadrul prezentei cauze penale la data de 03 iunie 2021, adică la mai puțin de 3 luni din momentul ce a fost condamnat prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 25 martie 2021, și la mai puțin de 2 luni din momentul ce a fost condamnat prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 27 aprilie 2021.

În aceiași ordine de idei, la stabilirea pedepsei, instanța de apel s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că, Florescu Eugeniu a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, de personalitatea vinovatului, condamnările anterioare sus enumerate, se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

În concluzie, instanța de apel a stabilit că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă doar prin izolarea acestuia de societate, în situația în care inculpatul Florescu Eugeniu a săvârșit o nouă infracțiune similară cu infracțiunile anterioare, prin ce a demonstrat că nu a tras concluziile de rigoare privind necesitatea conformării normelor prohibitive ale dreptului penal, nefiind astfel realizat scopul pedepsei penale aplicate anterior.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Negoită Valeriu în numele inculpatului care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală solicită casarea integrală a deciziei cu menținerea sentinței pronunțate de către prima instanță.

În susținerea celor solicitate, apărătorul indică că instanța de apel nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și nemotivat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, or, ultimul se caracterizează pozitiv la locul de trai, a comis o infracțiune ce se califică ca fiind una ușoară, a recunoscut vina în cele imputate, cauza fiind examinată în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală și sincer se căiește de cele comise.

Totodată, recurentul remarcă că prima instanța a pronunțat o sentință corectă și întemeiată, specificând în partea descriptivă motivele care au dus la aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent. Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate..

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În recurs, recurentul invocă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală fără a indica erorile ce fac prezența acestui temei în cazul respectiv, astfel Colegiul penal califică această alegații drept declarativă și neîntemeiată.

De asemenea referitor la alegația apărării ce ține de faptul că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, Colegiul penal explică că prin sintagma de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (*persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea*), pe când în cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost admisă de instanța de apel, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărârii atacate.

Mai mult decât atât, recurentul nu indică erorile ce ar atrage ca fiind prezent acest temei de casare, din contra ultimul este de acord cu încadrarea juridică, dezacordul acestuia manifestându-se doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei penale.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs ordinar găsește ca fiind prezent în cererea de recurs declarată de către avocatul Negoită Valeriu în numele inculpatului și un alt temei, și anume, pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că avocatul în esență critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei, și anume, sub aspectul excluderii prevederilor art. 90 Cod penal, și

stabilirea unei pedepse privative de libertate menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a casat sentința emisă de prima instanță și a pronunțat o nouă hotărâre în partea stabilirii pedepsei penale prin care a exclus prevederile art. 90 Cod penal și i-a aplicat o pedeapsă privativă de libertate sub formă de 2 ani închisoare, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (*art. 7 Cod penal*) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs ordinar respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită inculpatului Florescu Eugeniu este prea aspră și una inequitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a recunoscut vina în cele imputate, se căiește sincer de cele comise, a comis o infracțiune care face parte din categoria celor ușoare și de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei.

De asemenea, trebuie de reținut că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, în privința căruia au fost aplicate pedepse neprivative de libertate fiindu-i aplicate pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității (*a se vedea pct. 4.1. din prezenta decizie și/sau sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 25.03.2021, decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 iunie 2021*).

Totodată, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului excluderii prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă privativă de libertate, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră relevant de a reaminti recurentului că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, s-a statuat că instanțele judecătorești

trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. În opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea inculpatului Florescu Eugeniu și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către avocatul Negoită Valeriu în numele inculpatului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Negoită Valeriu în numele inculpatului Florescu Eugeniu, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Florescu Eugeniu XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **20 decembrie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana